

at nærværende Lovforslag er kommet frem, og jeg skal nu tillade mig at anbefale det til det høje Things Provelse og Vedtagelse.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdeelte til ærede Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af 2den Behandling af „Forslag til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selveiendom.“

Formanden: Det vil erindres, at det er Lovforslagets 7 første Paragrafer med de dertil hørende Ændringsforslag, som ere under Forhandling. — Folkethingsmanden for Dden Amt 4de Valgkreds har Ordet.

H. C. D. Müller: I Overensstemmelse med den Udtalelse, som jeg tillod mig her ved første Behandling, stillede jeg senere i Udvalget en Række Ændringsforslag. De fleste af dem bleve tiltraadte af Udvalget eller dets Fleertal; men i enkelte af dem er jeg dog deels i et større og deels i et mindre Mindretal, og dette gjælder fornemmelig Forslaget under Nr. 6, om hvilket Forslag jeg gjerne særligt vilde sige nogle Ord. Dette Forslag staaer jeg noget anderledes til end de andre Forslagsstillere, idet disse have stillet det som Noget, de i og for sig vilde fastholde, medens det for mig staaer i uadfillelig Forbindelse med, at Lovforslaget modtager Ændringer paa andre Punkter. Hvis dette ikke skeer, er min Deeltagelse i at stille Forslaget og min Bestemmelse at stemme for det ved denne Behandling ikke fastere end, at jeg forbeholder mig ved 3die Behandling at følge dem, som ikke kunne gaae ind paa denne Forandring i den ærede Forslagsstillers Forslag. Men idet jeg saaledes staaer noget løsere til dette Forslag end de andre Forslagsstillere, vil jeg dog alligevel tillade mig at anbefale det paa det allerstærkeste her paa nærværende Stadium ved Things Forhandlinger. Det forekommer mig, at det af den ærede Forslagsstiller stillede Forslag er en saadan støbt Heelhed, at det er aldeles klart,

at man ikke kan haabe at gjøre Forandringer i det i en Retning til Fordeel for den ene Side, uden at man ogsaa bestemmer sig til at gjøre Forandring i det i en anden Retning til Fordeel for en anden Side, og her er da et af de Punkter, hvor jeg troer, at Meget taler for at gjøre en Forandring. Jeg skal ikke komme ind paa de Forslag, som endnu ikke foreligge til Forhandling, men jeg skal kun antyde, at det er dette Forslag under Nr. 6 og saa det Forslag, der er stillet under Nr. 62 om Salg af Parceller, som jeg anseer for den Indrømmelse, som man kunde gjøre overfor Godsbesidderne, og dernæst at det er de Forslag, som jeg deels med et Mindretal og deels med Fleertallet har været med til at stille ved §§ 8 og 9, ved Forslag Nr. 61 a. om Overbudsret og Forslag Nr. 83 om at, § 14 skal gaae ud, hvilke forekomme mig at være det, som man kunde fordre fra den anden Side. Følge vi dette Forslag, om hvilket her nærmest er Tale, have vi den Fordeel, at der her anerkjendes aldeles bestemt en Indrømmelse af os af væsentlig Betydning baade fra Ministerens og Godsbesidderens Side. Det er en stor betydningsfuld Fordeel ved de Indrømmelser, som man gjør, og derfor er det, at jeg vil anbefale det af denne første Grund. Dernæst vil jeg ogsaa anbefale det, fordi det hjælper ud af den Vansteltighed, som flere Talere ligesom jeg selv kom til ved 1ste Behandling med Hensyn til Lovens noget forffjellte Betydning overfor Lehnbesidderne og de private Godseiere. Der er jo, som ogsaa fremsat fra flere Sider ved 1ste Behandling, en ingenlunde liden Forffjel. Jeg havde derfor paa et tidligere Stadium, som ogsaa blev fremhævet igaar af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), stillet et Forslag om forffjellte Brøkkele for de to Arter af Godsbesiddere; men jeg tog det tilbage, efter at det var blevet oplyst, at der, imod hvad man havde ventet, var givet et betydeligt Antal Bevillinger efter Loven af 1854. Jeg troer ikke, jeg havde gjort det, naar jeg i Detaillen havde kjendt de Bevillinger, som vare givne. Der er vel givet en Deel, men de omfatte dog ikke saa stort et Areal eller saa mange Ddr.